

සේවනයේ ජාතකය

අංගිරස ගාහ්තී නායකයන් වහන්සේ තේතවනාරාමයෙහි වැඩ්වාසය කරදී දෙවිදත් තෙරුන් අරහයා මේ ජාතකය වදාලුසේක.

නිධාන කථාව:- දිනක් දමිසහා මණ්ඩපයෙහි හික්ශුන් අතර දෙවිදත් තෙරුන් බුදුන් නසන්ට කළ උත්සාහයක් ගැන කථාවක් කරමින් උන් කලට එහි වැඩි බුදුරජාණන් වහන්සේ මහණෙනි, දෙවිදත් තෙරුන් මට වධයට උත්සාහ කළේ දැන් මතු නොවෙයි පෙරත් එසේ උත්සාහ කළේ වේදැයි ඉකුත්වත වදාල සේක.

ආරාධනය:- හික්ශුන් වහන්සේ

ජාතක කථාව:- යටගිය ද්‍රව්‍ය උත්තර පංචාල තුවර රෙණුක නම් රජ කෙනෙක් රාජ්‍යය කරන කළේ මහාරක්ෂීත නම් මහානුහාව සම්පන්න තාපස කෙනෙක් පන්සියයක් තාපසවරුන් පිරිවරා හිමාල වනයේ වසනුයේ ලුණු ඇශ්චිල් සෙවුනා පිණිස පිරිස සමග මනුෂ්‍ය වාසයට බැස ගම් නියම ගම් වල ඇවේදින්නේ ර්ජ්‍රුටුවන්ගේ උයනෙහි සැතැපි පසුදා පිතු සිගා රජ උයනට පැමිණියේය. ර්ජ්‍රුටුවන් තාපස වරුන් දැක පැහැද වැසි සාර මස උයනෙහිම නතරවුවමැනවයි ආරාධනා කොට පන්සල් කරවාදී උවටැන්කළහ. ඒ තාපසවරු වසේ අවසානයෙහි හිමුවත් පෙදෙසට යම්හයි ර්ජ්‍රුටුවන්ට දන්වා හිමාල වනයට යන අතර මග මධ්‍යාහ්න වේලාවක එක් රැකක් මූල පිරිවර සමග උන්නේය. එකල්හි සෙසු තාපසවරු කථාකරන්නාහු අපට උවටැන්කළ ර්ජ්‍රුටුවන්ට තමාගේ වංශය ගෙන යාමට දරුවෙක් නැත. පාර්ථනා කොටත් නොලද්දේ වේදැයි කිහි. එවිට නායක තාපසයන් වහන්සේ එම්බා තාපසවරුනි, අමුතක් නොසිතව හෝට ද්‍රව්‍ය පහන්වෙන වේලාවට එක් දිව්‍ය පුතුයෙක් වුත්ව අග මෙහෙසිය කුස පිළිසිද ගන්නේයයි කියේය. එබස් අසා එක් සොර තාපසයෙක් රජරට රාජ ගුරුකමිකෙරෙමියි සිතා අනිත් තාපස වරුන් විඩා සංසිද්ධා රැක් මුළුන් යන වේලෙහි තමා යාමට අපහසුයයි නොර ලෙඩි ගෙන එහිම නොත්තේය. නායක තාපසයන් වහන්සේ මොහුගේ වංනික අදහස දිවසින් දැක කිසිත් නොකියා ” යම් ද්‍රව්‍යක ආයේ එවුනම් එදා පලායව ”යි කියා සෙසු තාපසවරුන් සමග හිමාල වනයට ගියේය. ඔවුන් ගිය කෙනෙහි නොර තවුසාද වහා නැගිට රජ මාලිගාව කරා දුවෙගාස් මහාරක්ෂීත තාපසයන්ගේ අතවැසි තවුසෙක් ආහයි පැණිවුම් යවා ගොස් මතු මහල් තලයට ගොස් පනවන ලද ආසනයේ උන්නේය. තාපස වරුන්ගේ සුවදුක් පිළිවිස තුළ වහන්සේ නැවත ආයේ මත්දැයි විමුසු විට රජතුමනි, ඔබට දරුවෙක් ලැබේදේදේ හෝයි මා දිවසින් බැලුවිට මහත් සාම් ඇති ද්‍රව්‍ය පුතුයෙක් තාපගේ අගමෙහෙසිය වූ සුදර්මා බිසවුන් කුස පිළිසිද ගන්නේයයි දැක මෙපවත් නොදැන දරු ගැබ තසාපු නම් තපුරුයි සිතා එපවත් තාපට කියන පිණිස ආම් ඉදින් ආ කාරිය සිතිවිය. යමිහ මහ ර්ජ්‍රුටුවෙනියි කිහි. රජතුමා මහත් පිතියට පැමිණ මා වෙනුවෙන් පැමිණි ඔබතුමාව නැවත නොයවම් මෙහිම වසනු මැනවයි උයනට කැදවා ගෙන ගොස් පන්සල හා පිරිකර පවා දුන්නේය. එනැත් පටන් තවුසන් දිනපතා මාලිගාවට පැමිණ වළදුමින් සිටියේ මේ තෙමෙම දිව්‍ය වක්ෂු තාපසයේ නමින් ප්‍රකට විය. දස මස් ඇවැමෙන් බිසව මහා පින්වත් කුමරයෙක් වැදුවා සොමනස්ස කුමාරයෝ යයි නම් කැඳුහා. කුහක තාපසයා උයනෙහි එක් පෙදෙසක එළවුල වව්‍යිති විකුණා මූදල් උපයා ගන්නේය. කුමාරයාට සත්තුවිරිදි කළේහි එක් පසල් දන්විටක කැයල්ලක් ඇති විය. රජතුමා කුමාරයාට නොර තවුසාව හාර දී කැයල්ල සංසිද්ධි වීමට ගියේය. දිනක් සොමනස්ස කුමාරයා තාපසයන් දකිමියි කියා උයනට ගියේ කසාවත් හැද ජටාවක් හිසෙහි බැද දැනින් කළ දෙකක් ගෙන එළවුල වව්‍යිති විලට පැන් වත්කරන්නාහුන් දැක ”මේ නොර තවුසා මහනා දම් නොකාට පලා විකුට සම්පත් උපයනියි දැන කුමක් කොරයිද පලා කොළ ගොයියාණනි” යි කියා වෙහෙසා ලඟ්ජා කරවා නොවැද ගියේය. එවිට කුට තාපසයා සිතනුයේ මේ කුමාරයා කුඩා කළම මෙබදු ගුණ ඇත්තියි. වැඩි වයසට පැමිණි කළ කුමකින් කුමක් කෙරෙදැයි නොදිනිම් දැන්ම මොහු නැසිය යුතුයයි සිතා තමා හිදිනා ගල් පෙරුව ඉවත පෙරලා පැන් කළ බිම ගසා දමා කුණු කසල ඇද දමා හිස වසා පොරවාගෙන වැදහොත්තේය. රජතුමා පසල් දන්විට සංසිද්ධා රජගෙට නොගොස්ම තාපසයන් වසන තැනට ගොස් තාපසයන්ගේ පය පිරිමදිමින් තාපසයන් වහන්ස කිමෙක්ද? කවර කෙනෙක් හිංසා පිඩා කළේදේ? ආතෙකා පරිහව කළේදේ? වදාල මැනවි. තාපසයන් වහන්ස, අද කාගේ දෙමාපියන් හඩා වැළප ගනිදේ වදාල මැනවි ඕහට කළමනා නිගුහ දන්නේම් වේදැයි කිහි. එබස් අසා කුට ජටිලයා කෙදිරිගාමින් නැගිට රජතුමනි, තොප දැකිමෙන් දින කිෂ්පයකින් සතුවට පත් වුයෙමි. තොප නැති අතර පුතු සේමනස්ස කුමාරයා පන්සලට කළ විනාය බලනු මැනවි මට කළ විනාය බලනු මැනවි එසේම මට නින්දා කළේය. යනාදීන් කුමාරයන් ගේ තුළුණ කියේය. රජතුමා වවහා කිහි මාගේ මගේ ගුරුවරයන් කෙරෙහි කිසි සැකයක් නැතිව මෙසේ කළ තැනැත්තේ මතු අප කෙරෙහිත් හයක් සරුවක් නොකරන්නේය. දැන්ම මොහුට දඩුවම්

දිය යුතුයයි වධයට නියෝග කරන රජතෙමේ වධකයන් ගෙන්වා වදකයෙනි සෞම්නස්ස කුමාරයන් වහා අල්වා හිස කපා ගෙනවුත් ඉදිරිපත් කරවයි නියම කළහ. ඒ නියෝග ලත් වධකයෙන් වේගයෙන් ගොස් මව ඇකයෙහි ඩුන් කුමාරයන්ට රාජ නියෝගය කියා සිටියහ. කුමාරයා දුකින් යුතුව නැගී සිට වධකයෙනි, මා නොමරා ගෙන ගොස් රජ්පුරුවන්ට පැලවයි කියේය. එස් ගෙනගිය කුමාරයා පිය රජ්පුරුවන් අමතා රජතුමනි, මම කළ වරද විවාරා නිගුහ කිරීම රාජ ධර්මයක් බැවින් එය දැනගනු පිණිස ආමියි කියේය. ඇමතියෝද රට වැස්සේද මව බිසවද කුමාරයාට පක්ෂව සිටියහ. රජතුමා කුමාරයා අමතා ලොව ඇති වරද වලින් තොප කළේ ඉතාම උගුවූ දෙයකියි තාපසයන් කළ පැමිණිල්ල ඉදිරිපත් කෙලේය. එවිට කුමාරයා රජතුමනි ගොවිකම් කොට රගෙන හෙයින් ගොවියාණනි, කිනම් ඉන් ඇති මාගේ වරද කුමක්ද? මොහු එළවුල් විකුට මුදල් උපයන්නේය. මෙය නො අදහන්නෙහි නම් එළවුල් විකුණන්නවුන් ගෙන්වා විවාල මැනවි. එවිට අසල සිටි බොහෝ දෙනෙක් එය ස්ථීර කළහ. රජතුමා රාජ පුරුෂයේ යවා තාපසයන්ගේ පලා කොළ වත්ත බලා සැක අනුහ. සේවකයෝද පන්සලට වැදු එක්කළ කහවනු ගෙනවුන් රජ්පුරුවන්ට දැක්වුහ. රජතෙම කුමාරයන් නිවැරදි බව දැන කුමාරයාණනි තොප කිවා සැබැය මොහුලය සැබැ තපසෙක් තැනැයි කියේය. ඉක්තියි කුමාරයා මේ නුවණනැති පිය රජ්පුරුවන් ලග වසනුවට වඩා හිමාලයට ගොස් පැවිදිවීම යහපතැයි සිකා සියල් පිරිස අමතා මේ රජතෙමේ මේ අදාළනුවූ තාපසයාගේ බස් අසා මා නිකරුනේ මරන්නට නියම කෙලේය. එබැවින් මේ නුවණ නැති රජ්පුරුවන් ලග වසනාවට වඩා පැවිදිවීම යහපතියි කියා පියා වැදු අවසර දෙවයි කියේය. පිය රජතුමාතමාගේ රාජ්‍ය හාරදෙම් නොයවයි කියදින් තමා පෙර ආත්මයෙහි විදි දිවා සම්පත් වර්ණණ කොට රාජ්‍ය ප්‍රතික්ෂේප කර වියාට ධර්මදේශනා කොට අපරික්ෂාකාරීව ක්‍රියා නොකරන ලෙස කියා එහි ආදිනව පෙන්වා මවිපියන් වැදු අවසර ගෙන තාපසයන්ටද අවවාද දෙන ලෙස නියම කොට හිමාල වනයට ගොස් විශ්වකර්ම දිවා යුතුයා විසින් මවාදු පන්සලට ගොස් එම තවුස් පිරිකර හැදු පැවිදිව ද්‍රාන ලබා සිට මියගොස් බඹ ලොව උපන්නේය. රට වැස්සේ එක්වී සෞර තවුසා තලා පෙලා මර දැමුහ.

එසමයෙහි හොර තවුසා නම් දැන් දෙවිද්‍යා තෙරුන්ය. මවිපිය දෙදෙනා නම් සුමෙල්දන මහමායා දෙදෙනාය. සෞම්නස්ස කුමාරයෝ නම් බුදුරජාණන් වහන්සේය.